

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clam per la desobediència a l'acampada de l'Assemblea

■ Josep Costa anima a plantar cara i clama contra la “desjudicialització”, que descriu com un “parany enorme” ■ Lluís Llach lamenta “el govern autonomista votat per independentistes”

Jordi Panyella
BARCELONA

La plaça de Catalunya es va convertir ahir en un clam a favor de la desobediència civil com a eina per plantar cara a la repressió i acostar el país a l'objectiu de la independència. La d'ahir va ser la segona i última jornada de l'acampada organitzada per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) al cor de Barcelona per posar en marxa la campanya *Nosaltres acusem*, amb l'objectiu de recollir signatures per demanar una comissió d'investigació sobre la repressió de l'Estat espanyol al moviment independentista.

Les intervencions que es van fer ahir al matí van ser de persones víctimes d'aquesta repressió i advocats, i el comú denominador de totes elles va ser el concepte de la desobediència com a eina i estratègia de lluita.

Un dels que van prendre la paraula va ser To-

Quatre representants dels represaliats per l'Estat intervenint ahir a l'escenari de l'acampada de l'ANC ■ JPF

màs Sayes, veí de la Cerdanya represaliat més d'una vegada, l'última per manifestar-se en favor de la llibertat de Pablo Hasél. Arran d'aquest últim cas, Sayes ha estat detingut fins a tres cops perquè la seva negativa a col·laborar amb la justícia l'ha posat

en cerca i captura. “Si tu desobeeixes decideixes tu, no ells”, va afirmar Sayes, que va animar la gent a creure que és la ciutadania qui té el poder.

Des del mateix escenari van intervenir Josep Cruanyes i Josep Costa. La presència d'aquest últim ha-

via creat molta expectació entre el quasi mig miler de persones que ahir hi havia a la plaça i que van aplaudir de valent l'home que fa pocs dies va deixar plantat el tribunal que el jutjava com a membre de la mesa del Parlament. Costa es va declarar radicalment en

contra del concepte de la desjudicialització que s'ha posat damunt de la taula en les negociacions entre el govern català i l'espanyol. “La desjudicialització és el contrari de la desobediència civil”, estratègia per la qual és evident que opta Costa, tal com va

demonstrar marxant del seu propi judici.

El qui va ser vicepresident primer del Parlament va lamentar que l'acció política que es fa avui en dia “està absolutament condicionada al fet d'evitar que quinze persones més entrin a la presó” i va assegurar que es pretén que Catalunya faci bonat a canvi de no enviar ningú més a presó.

Al seu torn, Josep Cruanyes va afirmar que “mai” la resposta a la repressió ha de ser la renúncia dels drets. Per exemple, va començar a fer servir sempre el català davant els tribunals perquè “la llengua s'ha de defensar de totes totes”.

Amb un bon regust de boca per la constant assistència de gent a l'acampada, Dolors Feliu i Jordi Pesarrodona van cloure els dos dies de reivindicació amb un parlament. Abans ho va fer el cantant Lluís Llach, que també es va dirigir als concentrats.

Llach, com va passar amb Josep Costa, va ser dels més ovacionats a la plaça de Catalunya. El cantant va demanar al govern que opti per la confrontació: “Cal confrontació per anar a la negociació”, va dir. Abans de tancar cantant la cançó *No és això*, Llach va mostrar el seu disgust pel “govern autonomista votat per independentistes”. ■

ERC insta Junts a aprovar el pressupost

■ Per Aragonès, “no s'entendria” que JxCat digues no als comptes dissenyats per Giró

M. Moreno
BARCELONA

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, va exhortar ahir JxCat a votar a favor dels pressupostos de la Generalitat, atès que “no s'entendria” que la formació que ha sortit del govern negués el vistiplau als comptes dissenyats per l'exconseller d'Economia Jaume Giró.

Aragonès va fer aquestes declaracions a la premsa envoltat de la plana major d'Esquerra Republicana, que ahir va presentar el seu vint-i-novè congrés nacional. Oriol Junqueras aspira a continuar liderant el partit, juntament amb la secretària general, Marta Rovira, exiliada a Ginebra, que ahir hi va ser present mitjançant una imatge que sostenia Junqueras.

El líder dels republicans va indicar que el congrés vol afrontar “la nova etapa de la política i la societat catalanes” amb l'objectiu de “construir una república

Junqueras, envoltat de la plana major d'ERC, sosté una imatge de Marta Rovira ■ MARC PUIG

independent, al servei de la prosperitat, el benestar i la justícia per a tots els ciutadans”. Junqueras va defensar la nova composició del govern, ja que “encarna les aspiracions legítimes del 80% de Catalunya que vol la fi de la repressió, una negociació sincera i decidir el futur del país votant”.

Per la seva banda, Aragonès va defensar la candidatura continuista a l'executiva per tal de “reforçar l'organització política per ser més útils a la societat”, i va remarcar que estan a punt “per assumir tots els lideratges, institucionals, polítics i socials”, a més d'insistir, en una referèn-

cia velada a JxCat, que ERC “no deserta de les responsabilitats ni abandona la ciutadania”. Finalment, la secretària general adjunta, Marta Vilalta, va recordar que ERC vol ser clau en la transformació “social, feminista, verda i democràtica” del país buscant “més cooperació

Illa lamenta els incompliments republicans

El primer secretari del PSC, Salvador Illa, va alertar ahir sobre una hipotètica pròrroga dels pressupostos si el govern no obté prou suports. En una entrevista a l'*Ara*, Illa va afirmar que Aragonès “s'està convertint en un president de la renúncia: renúncia a tenir pressupostos, al diàleg entre catalans i a tenir un govern fort i estable”, va retreure.

amb la societat i les entitats que la formen, reforçant la militància i enfortint l'àrea internacional per buscar complicitats” més enllà de les fronteres. La candidatura i les propostes se sotmetran a la votació telemàtica dels afiliats diumenge, dia 6 de novembre. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Encara avui es parla de Lerrooux

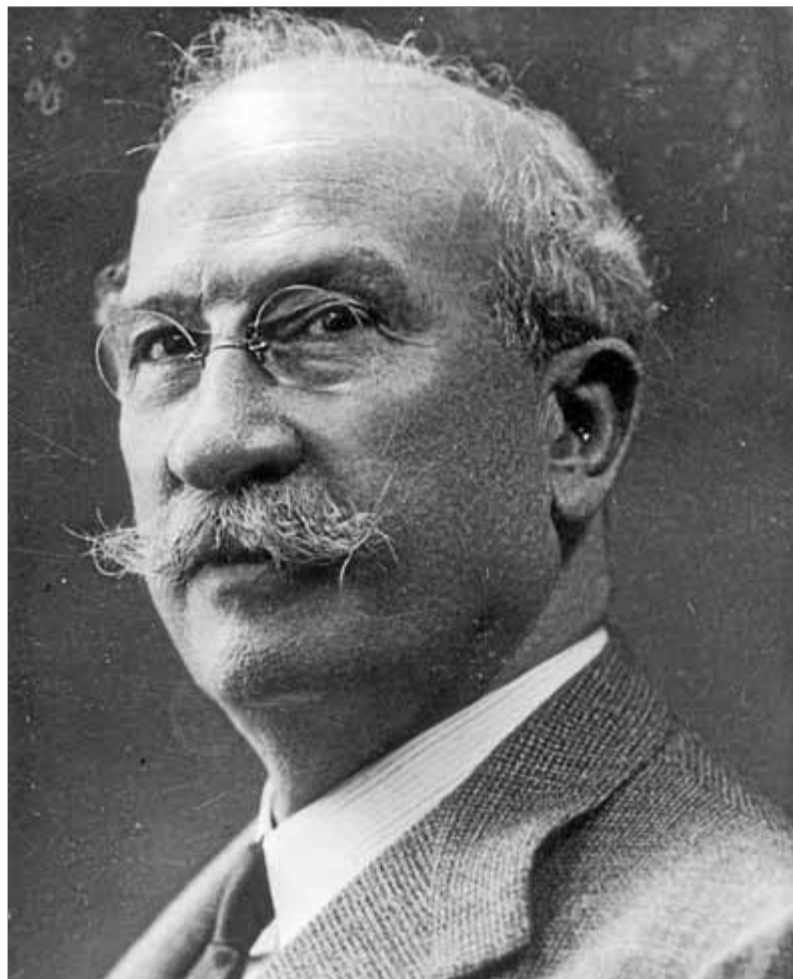
POLÈMICA • El cantant Alizzz va treure una cançó en què critica la “burguesia catalana” i reivindica els “xarnegos de perifèria”, tractats “de segona”
ACUSACIÓ • Va ser titllat de “lerrouxista” pels crítics, un mite que perdura

Roger Palós
BARCELONA

Alizzz, el cantant i productor de Rosalía, C. Tangana i Aitana, entre altres, va treure la cançó *Què passa, nen* poc abans de la Diada, en què reivindica en català els “xarnegos de perifèria” i critica “la burgesia catalana” i les “elits culturals” del Principat, a qui titlla d’“avorrits”. Des de llavors, en entrevistes als mitjans està explicant per què se sent “català de segona”. Per a alguns, com la diputada dels comuns al Congrés Mar García Puig, és una cançó que cal reivindicar –va recitar-la des del faristol–, però altres opinadors de mitjans i de Twitter van decantar-se per la crítica i van qualificar el cantant de “lerrouxista” i “espanyolista”. El terme “lerrouxista” ja es va fer servir amb força per qualificar Ciutadans, ja que gran part de les forces polítiques el va considerar “divisiu” i “anticatalanista”. Però per què encara ara sovint es llancen acusacions de lerrouxisme?

L'historiador Joan B. Culla sosté que els tòpics que hi ha al voltant del lerrouxisme es van instal·lar en l'imaginari col·lectiu “gràcies a l'aparell de propaganda de la Lliga”, ja que el partit de Prat de la Ribera tenia “molta influència cultural”. Per desqualificar el lerrouxisme el van vendre com un “partit d'immigrants, d'un senyor que cobrava de Madrid, que era un xoriço”. El professor d'història adverteix que “la realitat del fenomen polític és diferent de la imatge transmesa a la posteritat”. Fins i tot l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol tenia una concepció plena de tòpics: quan Culla, a mitjans dels vuitanta, va presentar el llibre de la seva tesi doctoral sobre aquest moviment, Pujol va dir: “M'ha semblat interessant perquè no havia entès mai que un oncle meu hagués estat lerrouxista.”

Així, el moviment impulsat per Alejandro Lerroux, que va acabar sent president del govern de la República espanyola del 1933 al 1935, amb interrupcions, es va caracteritzar per ser “d'esquerres, obrerista i anticatalanista” i “espanyolista sobretot del 1906 al 1909”, si bé la seva etapa victoriosa a Catalunya va ser del 1901 al

Retrat d'Alejandro Lerroux, polític anticatalanista i d'esquerres, que va ser president del govern de la Segona República ■ EL PUNT AVUI

1910. Ara bé, segons Culla, “no es pot dir que el lerrouxisme mobilitzés immigrants castellanoparlants, perquè en aquell moment eren molt minoritaris”, i aclareix que la lluita contra el catalanisme “era també contra la Lliga”. Una altra cosa és la formació política que

La Lliga va vendre el lerrouxisme com “un partit d'immigrants, d'un senyor que era un xoriço”

Lerroux va instaurar arreu d'Espanya: va tenir divergències respecte al moviment original de Catalunya. De fet, el seu Partit Radical es va aliar amb la dreta de la CEDA en la Segona República, oposat al front popular d'esquerres.

Quan va sorgir Ciutadans, l'historiador ja va advertir que no tenia res a veure amb el lerrouxisme perquè “no era un partit obrer ni

d'esquerres”, tot i ser anticatalanista. L'anticatalanisme dels taronja, però, es manifesta “amb tics populistes” que “van contaminar la resta de partits”, com apunta el catedràtic de ciència política Jordi Matas. La semblança es troba en l'espanyolisme que comparteixen, la “demagògia”, però també en l'èxit fulgurant i la consegüent davallada. Aterrant en l'actualitat, després del “suflé” del partit, Matas augura que intentar fer una “societat dicotòmica”, aprofitant l'origen de les persones, “no té cap recorregut polític perquè aquí estem tots barrejats”. L'èxit de Ciutadans es va produir en un context de polarització, en què va funcionar el seu discurs basat en “atacar tot allò que fes olor de catalanisme”, però afegeix que no tenia un component social, sinó fonamentalment identitari. Per això, assevera que políticament parlant poc té a veure amb el lerrouxisme, que és un mite que encara perdura. ■

La presidenta d'En Comú Podem, ahir, a l'acte de presentació de l'alcalde de Castelldefels, Candela López ■ ACN

Jéssica Albiach: “Farem suar la samarreta al govern d'ERC”

■ La líder dels comuns diu que aniran “negociació a negociació” ■ Demana que s'oblidi la “calculadora electoral”

Redacció
CASTELLDEFELS

La presidenta d'En Comú Podem, Jéssica Albiach, va recordar ahir que ERC té un govern “en minoria absoluta” i va advertir que el seu partit “farà suar la samarreta” a l'executiu de Pere Aragonès i que anirà “negociació a negociació”. Albiach va fer èmfasi dient que “ara mateix ERC té només 33 diputats, un govern del 21%” dels escons. “Això és molt poc, mai hi ha hagut un govern amb tan pocs suports”, va assegurar.

Per això, en un moment en què el president català, Pere Aragonès, insisteix a negociar amb els comuns el seu possible suport als pressupostos de la Generalitat després de la ruptura del govern de coalició amb JxCat, Albiach va deixar clara quina serà la posició de la seva formació. “No sabem amb quina ERC ens trobarem. Si s'aixecarà amb el peu esquerre o el dret. Nosaltres no apuntalarem un govern que no és humil, que només està centrat en la seva supèrbia; no sabem si serà el govern que va intentar tombar la reforma laboral”, va avisar.

La líder dels comuns ha avançat que el seu grup “farà suar la samarreta” al govern d'ERC i anirà “lleï a lleï, negociació a negociació”. “Davant els qui només vetllen pels seus interessos de partit, nosaltres estem centrats en les necessitats del país”, va dir. Albiach també va advertir als socialistes i als republicans que “cal deixar de banda la calculadora electoral” i va destacar que

La frase

“No apuntalarem un govern que no és humil, que només està centrat en la seva supèrbia”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA D'EN COMÚ PODEM

“amb els pressupostos no s'hi juga amb interessos partidistes”.

Albiach va fer les declaracions a l'acte *Sumem per guanyar* a Castelldefels, que va servir per presentar Candela López com a candidata a l'alcaldia del municipi. López va ser alcaldessa entre el 2015 i el 2017, ja que es va alternar en el mandat amb la socialista Maria Miranda. ■